

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

© Министерство на правосъдието на Република България, mjs.bg. Разрешението за повторно публикуване на този неофициален превод е предоставено единствено за целите на включването му в базата данни HUDOC на ЕСПЧ.

© Ministry of Justice of the Republic of Bulgaria, mjs.bg. Permission to re-publish this non-official translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

ЧЕТВЪРТО ОТДЕЛЕНИЕ

ДЕЛО МУТИШЕВ И ДРУГИ СРЕЩУ БЪЛГАРИЯ
(Жалба № 18967/03)

РЕШЕНИЕ
(Справедливо обезщетение)

СТРАСБУРГ
28 февруари 2012 г.

Това решение ще влезе в сила при настъпване на обстоятелствата, посочени в член 44, параграф 2 от Конвенцията. То може да бъде предмет на редакторска преработка.

В делото Мутишев и други срещу България,

Европейският съд по правата на човека (Четвърто отделение),
заседаващ в състав:

Лех Гарлички, *Председател*,
Дейвид Тор Бьоргвинсон,
Пейви Хирвеля,
Джордж Николау,
Здравка Калайджиева,
Небойша Вучинич,
Винсент А. Де Гаetano, *съдии*,

и Фатос Арачи, *Заместник-секретар на отделението*,

След закрито съвещание, проведено на 7 февруари 2012 г.,

Постановява следното решение, което беше прието на същата дата:

ПРОЦЕДУРА

1. Делото е образувано по жалба (№ 18967/03) срещу Република България подадена в Съда съгласно член 34 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи („Конвенцията“) от осем български граждани: г-н Саид Ибрахимов Мутишев, г-н Едип Ибрахимов Мутишев, г-жа Йорданка Стойчева Мутишева, г-жа Ивайла Кемалова Мутишева, г-жа Корнелия Александрова Лисийска, г-жа Катя Александрова Ангелова, г-жа Кристина Николова Йовчева и г-н Илиия Николов Илиев („жалбоподателите“) на 26 май 2003 г.

2. Жалбоподателите се представляват от г-н М. Екимджиев, адвокат, практикуващ в Пловдив. Българското правителство („Правителството“) се представлява от своя представител, г-жа М. Димова от Министерството на правосъдието.

3. В съдебно решение, постановено на 3 декември 2009 г. („основното решение“), Съдът е приел, че е имало нарушение на член 1 от Протокол № 1 и че не е необходимо да разглежда отделно оплакванията по член 6 § 1 и 13 от Конвенцията. По-специално той установява, че отказът на властите да завършат реституцията на 846 500 квадратни метра земеделска земя в близост до с. Българчево, е нарушил принципа на върховенството на закона и че забавянето при завършване на реституцията на друга група парцели, съставляващи общо 200 000 квадратни метра, някои от които се намират близо до Българчево, а някои в градската територия на гр. Благоевград, е нарушило справедливия баланс между публичния интерес и правата на жалбоподателите и е предизвикало несъразмерна тежест върху жалбоподателите (виж *Мутишев и други срещу България*, № 18967/03, 3 декември 2009 г.).

4. Тъй като въпросът за прилагането на член 41 от Конвенцията не е бил готов за решаване по отношение на имуществените и неимуществените вреди, Съдът го запазва и приканва Правителството и жалбоподателите да подадат в рамките на шест месеца своите писмени забележки по този въпрос и по специално, да уведомят Съда, ако могат да постигнат каквото и да било споразумение (пак там, § 159, и точка 4 от диспозитива).

5. На 3 септември 2010 г. жалбоподателите подават актуализираните си претенции по отношение на имуществените и неимуществени вреди. На 27 октомври 2010 г. Правителството представя своите коментари.

6. След повторната промяна в състава на секциите на Съда на 1 февруари 2011 г. заявлението е прехвърлено на Четвърто отделение.

7. На 2 септември 2011 г. по искане на Съда жалбоподателите са предоставили информация за новите развития по делото

ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО

ПРИЛАГАНЕ НА ЧЛЕН 41 ОТ КОНВЕНЦИЯТА

8. Член 41 от Конвенцията предвижда:

„Ако Съдът установи, че е имало нарушение на Конвенцията или на протоколите към нея и ако вътрешното право на съответната Високодоговаряща страна допуска само частично обезщетение, Съдът, ако е необходимо, постановява предоставянето на справедливо обезщетение на потърпевщата страна.“

A. Новите развития

9. В твърденията си, направени след основното решение, Правителството информира Съда, че на 26 май 2009 г. Министерството на земеделието и храните е платило на г-н Едип Ибрахимов Мутишев сумите, присъдени му по силата на влязло в сила решение на Върховния касационен съд от 14 февруари 2008 г. (виж параграф 55 от основното решение). Въпросните суми са 15 635 български лева (BGN), еквивалентни на 7 977 евро (EUR) за имуществени вреди и 500 лв., еквивалентни на 255 евро за неимуществени вреди за забавянето в реституционното производство, плюс натрупаната лихва.

10. На неуточнена дата ръководителят на блягоевградската служба „Земеделие“ (бившата поземлена комисия, а по-късно служба „Земеделие и гори“) иска от Блягоевградския окръжен съд да тълкува решението си от 12 май 2008 г. (виж параграф 35 от основното

решение) и да даде указания във връзка с изпълнението на решението на Благоевградския районен съд от 22 март 2002 г. за допускането на реституционните претенции на жалбоподателите. На 18 декември 2009 г. Благоевградският окръжен съд отхвърля искането и приема, че решението му от 12 май 2008 г. е ясно и, че ръководителят на служба „Земеделие“ в действителност се стреми да постигне ново разглеждане на въпроса.

11. На 23 март 2010 г. служба „Земеделие“, позовавайки се на решението на Благоевградския окръжен съд от 12 май 2008 г. и решението си от 18 декември 2009 г. (виж параграф 10 по-горе), приема ново решение по отношение на земята на жалбоподателите“. Тя „възстановява правата на собственост на жалбоподателите върху двадесет и четири парцела земя близо до Българчево, на обща стойност 846,500 квадратни метра, в техните „съществуващи граници“.

12. На 12 август 2010 г. г-н Едип Ибрахимов Мутишев изпраща писмо до служба „Земеделие“, в което иска това решение да бъде приведено в действие. На 27 август 2010 г. службата го информира за формалностите, които са необходими за приключването на процедурата: необходимо е жалбоподателите да попълнят специален формуляр и да заплатят съответните такси, след което точните граници на техните парцели ще бъдат определени на място, в тяхно присъствие, и ще бъдат вписани в „картата на възстановената собственост“ на местността.

13. В отговор на запитване на Съда от 2 септември 2011 г. жалбоподателите отговарят, че не е постигнат напредък, независимо от броя на посещенията, които са направили в служба „Земеделие“, по време на които те дори са изразили съгласието си да получат други равностойни земи вместо дължимите им.

14. По отношение на парцела от 2 000 квадратни метра, разположен в градската територията на гр. Благоевград, съдебните производства по обжалването срещу отказа на кмета на Благоевград да изготви план на парцела (виж параграфи от 30-33 от основното решение) довеждат до решение на Благоевградския административен съд от 8 юли 2008 г. В това решение, което е влязло в сила на 24 юли 2008 г., същият съд обявява отказа за нищожен и връща преписката на кмета с указания да издаде решение за застроената и незастроената част от парцела.

15. На 11 август 2008 г. г-н Едип Ибрахимов Мутишев иска от кмета на Благоевград да издаде такова решение. Явно в резултат на това искане на 19 септември 2008 г. общинската комисия, назначена от кмета, разглежда случая и отказва да приеме допълнителен кадастрален план, отразяващ парцела.

16. На 21 октомври 2009 г. г-н Едип Ибрахимов Мутишев обжалва пред съда мълчаливия отказ на кмета да се съобрази с решението на Благоевградския административен съд от 8 юли 2008 г. На 24 юни

2009 г. Благоевградският административен съд приема, че кметът не се е съобразил с предишното негово решение, обявява неговия мълчалив отказ за нищожен и недействителен и връща делото при него с инструкции за завършване на процедурата и издаване на решение, подробно описано в предишното постановено съдебно решение. Кметът обжалва по точки от закона. На 22 март 2010 г. Върховният административен съд потвърждава решението на по-долния съд, като потвърждава изцяло мотивите му.

17. На 19 юли 2010 г. г-н Едип Ибрахимов Мутишев иска от кмета на Благоевград да изпълни решенията на Благоевградския административен съд. Въпреки това, до 2 септември 2011 г. той не е получил отговор.

В. Имуществени вреди

1. Исканията на жалбоподателите

18. Жалбоподателите иска от Съда да възприеме същия подход, както в *Brumărescu v. Romania* ((справедливо обезщетение) [GC], № 28342/95, ЕСПЧ 2001-I), и *Kehaya and Others*((справедливо обезщетение) № 47797/99 и № 68698/01, 14 юни 2007 г.), и да им присъди пълната пазарна цена на парцелите, която им се дължи. Те правят искания, свързани с пазарната стойност на: а) парцелите в областта на Българчево, с обща площ 846 500 квадратни метра и разгледани в параграфи 130-38 от основното решение и параграфи 10-13 по-горе, и б) парцел от 2 000 кв. м в Благоевград, посочен в параграф 140 от основното решение и параграфи 14-17 по-горе. Те не отправят искане за обезщетение по отношение на останалите парцели, разгледани в параграфи 139-45 от основното съдебно решение, по отношение на които считат себе си за удовлетворени.

19. В подкрепа на претенциите си жалбоподателите представят две оценки, изготвени през август 2010 г., от експерти, назначени от тях. Експертите са на мнение, че пазарната стойност на 846 500 квадратни метра земя близо до Българчево е 5 717 700 лв., което е равно на 2 932 154 евро. Експертите посочват, че земята е разположена в близост до Благоевград, в район със значителен икономически потенциал поради близостта си до града, на пътя, водещ до българо-македонската граница, както и към планирания маршрут на магистралата, се очаква да бъде изградена в близко бъдеще. Експертите оценяват стойността на земята въз основа на три отделни метода: а) сравнителен метод, въз основа на информация за подобни парцели в района, предложени наскоро за продажба, б) метод, основан на потенциалните приходи от селското стопанство, и в) по отношение на парцелите, разположени в близост до жилищни райони, метод,

основан на потенциалните приходи от жилищно строителство. След това, въз основа на тези оценки, експертите посочват горепосочената стойност.

20. Експертите използват подобен подход при оценката на пазарната стойност на парцела от 2 000 квадратни метра в рамките на градската зона на Благоевград. Те посочват, че той е с добра инфраструктура и е разположен в район, в който съгласно устройствения план е предвидено жилищно строителство. Въз основа на информация за подобни имоти в Благоевград, които наскоро са предложени за продажба и след оценка на потенциалните приходи за собствениците, ако парцелът се използва за жилищно строителство, експертите оценяват пазарната му стойност в размер на 407 745, лева, равностойни на 209 100 евро.

21. Така исканията на жалбоподателите по отношение на имуществени вреди, основаващи се на посочените по-горе доклади, възлизат общо на 6 125 445 лв., равностойни на 3 141 254 евро. Жалбоподателите претендират заедно тази сума.

2. Коментарите на Правителството

22. Правителството оспорва твърденията на жалбоподателите. Те изтъкват, че реституцията на земята на жалбоподателите край Българчево е в ход и че жалбоподателите са имали право на обезщетение за парцела в Благоевград, под формата на общинска или държавна земя или компенсационни бонове. Във всеки случай Правителството счита, че експертните доклади, представени от жалбоподателите по отношение на пазарните стойности на техните парцели, са спекулативни, напълно произволни, нереалистични и зле обосновани.

3. Преценката на Съда

23. Решението, с което Съдът установява нарушение на Конвенцията, налага на държавата-ответник правно задължение да прекрати това нарушение и да плати обезщетение за последиците от него, така че да възстанови, доколкото е възможно, положението, съществувало преди нарушението. Договарящите държави по принцип са свободни да избират средствата, чрез които ще се съобразят с решение, в което Съдът е констатирал нарушение. Ако естеството на нарушението позволява възстановяване, то държавата-ответник трябва да го извърши. Ако, от друга страна, националното право не позволява или допуска само частично обезщетение за последствията от нарушението, член 41 дава възможност Съдът да предостави на потърпевщата страна такова подходящо обезщетение (виж

Papamichalopoulos and Others v. Greece (член 50), 31 октомври 1995 г., § 34, серия А, № 330 - Б, и *Brumărescu*, цитирано по-горе, § § 19 20).

24. В конкретния случай жалбоподателите претендират имуществени вреди по отношение на 846 500 квадратни метра земя близо до Българчево и парцел от 2 000 кв. метра в Благоевград (виж горния параграф 18).

25. По отношение на 846 500 квадратни метра земя близо до Българчево, в основното решение Съдът констатира, че благоевградската служба „Земеделие“ незаконно е отказала да се съобрази с решението на Благоевградския окръжен съд от 22 март 2002 г., което потвърждава реституционните претенции на жалбоподателите. По-специално в параграфи 137-138 от основното решение Съдът приема (превод от френски, вътрешните препратки са пропуснати):

„Съдът е наясно, че процесът на реституция на земеделска земя, колективизирана в миналото е от особена сложност и че може да има законни основания да се откаже реституцията на определени парцели земя в техните съществуващи граници, в частност, когато те вече са били отредени от плана за преразпределение на земята на други лица, имащи право на реституция. Въпреки това се отбелязва, че Правителството не се позовава изрично на съществуването на такива основания по отношение на земята, която преди това е била собственост на наследодателите на жалбоподателите].

Съответно Съдът счита, като изхожда от принципа на върховенството на закона, че намесата в правото на жалбоподателите на зачитане на тяхната собственост, доколкото се отнася до [846 500 квадратни метра] земеделска земя, е незаконна.

26. По отношение на парцела от 2 000 квадратни метра в Благоевград, в параграф 144 от основното решение Съдът е постановил (цитатите са пропуснати):

„Съдът разбира, че процесът на реституция на земеделска земя, колективизирани в миналото е очевидно по-сложна, отколкото процедурите, свързани с плащането на дългове. Затова е нормално да се даде разумен срок, в който властите да предприемат необходимите стъпки, за да се приведе в действие решението от 22 март 2002 г. Въпреки това Съдът не е убеден, че сложността на този процес е единствената причина за направените значителни закъснения – повече от пет години. В действителност тези забавяния са резултат най-вече от инерцията на компетентните органи и неспособността им да прилагат националното законодателство в случая на жалбоподателите. Към това трябва да се добави липсата на средство съгласно българското законодателство, което да позволи на жалбоподателите да се обърнат директно към административните органи, за да се изпълни решението от 22 март 2002 г.“

27. Съдът отбелязва, че след основното решение благоевградската служба „Земеделие“ предприема мерки, за да изпълни решението на Благоевградския окръжен съд от 22 март 2002 г., що се отнася до 846 500 квадратни метра земя близо до Българчево. На 23 март 2010 г. тя приема решението за връщането на земята (виж параграф 11 по-

горе) и на 27 август 2010 г. информира жалбоподателите относно формалностите, които трябва да бъдат спазени, за да се завърши процесът на реституция (виж параграф 12 по-горе). Въпреки че изглежда, че не е имало по-нататъшно развитие, Съдът не вижда причина да се очаква, че жалбоподателите няма да бъдат в състояние или че няма да желаят да се съобразят с някои разумни формалности. Така, че не вижда причина да се съмнява в предстоящото приключване на реституцията. В тази връзка трябва да се отбележи, че жалбоподателите очевидно желаят да получат равностойни земи, вместо дължимите им (виж параграф 13 по-горе)

28. По отношение на парцела от 2 000 кв. метра в Благоевград, Съдът отбелязва, че в основното решение се казва, че реституционният процес е в ход и че жалбоподателите са били в процес на получаване на плана за своя парцел. Изглежда обаче, че кметът на Благоевград отказва да приключи процедурата и да издаде такъв план, независимо от двете последователни съдебни инструкции, да направи това (виж параграфи 14, 17 по-горе). В резултат на това жалбоподателите все още не са получили имота.

29. С оглед на констатациите си, цитирани в параграфи 25-26 по-горе, Съдът счита, че в конкретния случай най-подходящото обезщетение ще бъде пълното съответствие с решението на Благоевградския окръжен съд от 22 март 2002 г., т.е. действителното възстановяване на земята на жалбоподателите, което ще ги постави, доколкото е възможно, в положение, подобно на това, в което те биха се намирали, в случай че не е имало нарушение на член 1 от Протокол № 1.

30. Съдът е счита, че ако жалбоподателите сътрудничат на властите, не е неразумно да се очаква, че реституционният процес може да бъде завършен в рамките на три месеца от датата, на която решението влезе в сила в съответствие с член 44 § 2 от Конвенцията.

31. При липса на фактическо прехвърляне на земята на жалбоподателите в рамките на този срок държавата-ответник следва да плати на всички жалбоподатели в рамките на шест месеца от датата, на която това решение стане окончателно, парична сума, представляваща настоящата ѝ стойност (виж *Brumărescu* § 23 и *Kehaya and Others*, § 22, и двете цитирани по-горе). По отношение на определянето на тази сума, Съдът взема под внимание оценките, представени от жалбоподателите, и възраженията, повдигнати от Правителството (виж параграфи 19 и 20 и 22 по-горе). Като взе предвид информацията, с която разполага относно цената на земята в тези области, установи, че стойността, предложена от жалбоподателите, се преувеличава. Съдът оценява стойността на парцелите земя в близост до Българчево на 433 000 евро и стойността на парцела в Благоевград на 120 000 евро.

С. Неимуществени вреди

32. По отношение на неимуществените вреди, всеки от жалбоподателите претендира по 15 000 евро, или 120 000 евро общо, като твърдят, че в продължение на много години те са били поставени в ситуация на несигурност.

33. Правителството оспорва твърденията и призова Съдът да присъди „обичайно“ обезщетение. Освен това се посочва, че с изключение на г-н Едип Ибрахимов Мутишев, жалбоподателите не са се възползвали от възможността да търсят обезщетение по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди от 1988 г. (виж параграф 93 от основното решение).

34. По отношение на твърдението на Правителството, че жалбоподателите са могли да предявят претенции в съответствие с член 1 от Закона от 1988 г., Съдът отбелязва, че г-н Едип Мутишев е подал такъв иск. Въпреки че Върховният касационен съд му присъжда вреди по отношение на други пропуски на поземлената комисия, той отхвърля иска му за пропуски на тази комисия да изпълни влязлото в сила съдебно решение на Благоевградския окръжен съд от 22 март 2002 г. (виж параграфи 50-55 от основното решение), което е и предмета на оплакването на жалбоподателите съгласно член 1 от Протокол № 1. Това е една от причините решението на Съда да отхвърли възражението на Правителството за липсата на изчерпване на вътрешноправните средства за защита (виж параграф 106 от основното решение). Съдът не вижда причина да преразгледа своето решение по този въпрос.

35. Съдът счита, че нарушението на член 1 от Протокол № 1 изглежда е причинило на жалбоподателите неимуществени вреди, произтичащи от чувството на безпомощност и безсилие в лицето на продължаващото неизпълнение от страна на властите на влязлото в сила решение в тяхна полза. С оглед на невъзможността да се прецени точната степен на вредите, претърпени от всеки жалбоподател, Съдът, като се произнася, по справедливост присъжда на всеки един от тях 1 000 евро, плюс всички данъци, които могат да бъдат наложени.

Г. Други мерки

36. В допълнение, Съдът счита за необходимо да се отбележи, че в контекста на изпълнението на съдебните решения по член 46 от Конвенцията, решение, които установява нарушение на Конвенцията или на протоколите към нея, налага на държавата-ответник правното задължение не само да заплати съответните суми, присъдени под формата на справедливо обезщетение, но и да определи, под надзора на Комитета на министрите, общи и/или ако е подходящо,

индивидуални мерки, които да бъдат въведени в националното ѝ законодателство. Освен това от Конвенцията, както и по-специално от член 1 следва, че при ратифицирането на Конвенцията договарящите се държави се задължават да гарантират, че тяхното вътрешно законодателство е съвместимо с нея (виж *Maestri v. Italy* [GC], № 39748/98, § 47, ЕСПЧ 2004 I, и *Viașu v. Romania*, № 75 951 /01, § 80, 9 декември 2008 г.).

37. Както вече беше отбелязано (виж параграфи 25-26 по-горе) в основното решение, Съдът установи нарушение в пропуската на властите да се съобразят с влязлото в сила съдебно решение на Благоевградски окръжен съд от 22 март 2002 г., което удовлетворява реституционните претенции на жалбоподателите, както и в липсата съгласно вътрешното право на средство за защита, което да даде възможност на жалбоподателите да принудят властите да се съобразят с това решение. Съдът е получил редица други жалби срещу България, които повдигат подобни въпроси (виж например *Иванов срещу България*, № 19988/06, и *Сяров срещу България*, № 44 244/06, като уведомление за тези жалби е изпратено на Правителството), което показва, че е налице системен проблем в това отношение.

38. С оглед на това и с цел да се съдейства на Правителството-ответник при изпълнението на техните задължения по силата на член 46, § 1 от Конвенцията, Съдът изразява становището, че общите мерки при изпълнение на решението му в този случай трябва да включват въвеждането във вътрешното право на (а) ясни срокове за изпълнение на влезлите в сила съдебни решения и решенията, свързани с реституцията на земеделски земи и (б) средство за защита, даващо на заинтересованите лица ефективни средства за получаване на обезщетение, в случай, че тези срокове не бъдат спазени.

Е. Разходи и разноски

39. Жалбоподателите претендират за 1 247,70 евро за разходи и разноски за производството по член 41 от Конвенцията, от които 583,40 евро за хонорара на адвоката им, г-н Екимджиев, 32 евро за превод, 17,30 евро за пощенски разходи, телефонни разговори и копиране и 615 евро за цената на становищата за оценка, които са представили в подкрепа на своите претенции за имуществени вреди (виж параграфи 14-15 по-горе). Жалбоподателите искат от общата сума, която бъде присъдена от Съда, разходите за становищата за оценка да бъде приведена на тях, а останалата част да бъде изплатена директно на адвоката им.

40. В подкрепа на исканията си жалбоподателите представят отчет за работата, извършена от адвоката им, и разписки за платените суми за превод и становищата за оценка.

41. Правителството оспорва исканията.

42. Съдът счита, че разходите за становищата за оценка и техните преводи са извършени действително и по необходимост, в разумен размер са и ги удовлетворяват напълно. Съдът счита за разумно да присъди 500 евро за работата, извършена от адвоката на жалбоподателите, г-н Екимджиев, което включва разходите, които той е трябвало да направи за копиране, пощенски и телефонни разговори.

43. По този начин общата сума, присъдена от Съда, е 1 147 евро, от които 615 евро, платени от жалбоподателите за двете становищата за оценка, следва да се платят директно на тях, а остатъкът от 532 евро да бъде платен по банковата сметка на г-н Екимджиев.

Г. Лихва за забава

44. Съдът счита за уместно лихвата за забава да се основава на максималния процент по заемите на Европейската централна банка, към която следва да се добавят три процентни пункта.

ПО ТЕЗИ ПРИЧИНИ СЪДЪТ ЕДИНОДУШНО

1. *Приема*, че в рамките на три месеца от датата, на която решението влезе в сила в съответствие с член 44 § 2 от Конвенцията, държавата-ответник трябва да завърши процеса на реституция и да върне на жалбоподателите земята им, а именно двадесет и четирите парцела земя с обща площ от 846 500 квадратни метра в близост до Българчево и парцел от 2 000 кв. метра в Благоевград;
2. *Приема*, че в случай че процесът на реституция и връщането на земите на жалбоподателите не приключи в рамките на този срок, държавата-ответник следва да заплати общо на жалбоподателите, в рамките на шест месеца от датата, на която решението влезе в сила в съответствие с член 44 § 2 от Конвенцията, 433 000 евро (четиристотин и тридесет и три хиляди евро) по отношение на двадесет и четирите парцела в близост до Българчево и 120 000 евро (сто и двадесет хиляди евро) по отношение на парцела в Благоевград, които да бъдат конвертирани в български лева по курса, приложим към датата на плащането им, плюс всички данъци, които могат да бъдат наложени;
3. *Приема*, че държавата-ответник следва да заплати на всеки от жалбоподателите в рамките на три месеца от датата на влизане на решението в сила, в съответствие с член 44 § 2 от Конвенцията, по

1 000 евро (хиляда евро) по отношение на неимуществените вреди, които да бъдат конвертирани в български лева по курса, приложим към датата на плащането им плюс всички данъци, които могат да бъдат наложени;

4. *Приема*, че държавата-ответник следва да плати общо на жалбоподателите, в рамките на три месеца от датата, на която решението влезе в сила в съответствие с член 44 § 2 от Конвенцията, 1 147 евро (хиляда сто четиридесет и седем евро), плюс всички данъци, които могат да бъдат наложени на жалбоподателите, по отношение на разходите и разноските, от които 532 евро (петстотин тридесет и две евро) трябва да се платят по банковата сметка на процесуалния представител на жалбоподателите, а останалата част – лично на жалбоподателите;
5. *Приема*, че от датата на изтичане на сроковете по точки 2-4 по-горе до изплащането се дължи проста лихва върху горепосочените суми в размер, равен на максималния процент по заемите на Европейската централна банка по време на просрочения период плюс три процентни пункта;
6. *Отхвърля* останалата част от претенциите на жалбоподателите за справедливо обезщетение.

Изготвено на английски език и съобщено в писмена форма на 28 февруари 2012 г. съгласно член 77 § 2 и § 3 от Правилника на Съда.

Фатос Арачи (Fatoş Aracı)
Заместник-секретар

Лех Гарлички (Lech Garlicki)
Председател